

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 9 juny de 1935 — NÚM. 58

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

COMENTARI

Davant la restauració de Poblet

Fou l'any 1835 que una multitud encesa per l'odi posava foc i reduïa a cendres bona part dels convents de la nostra terra.

El sectarisme dels dirigents de masses sabé, abusant de la credulitat que sempre caracteritza a aquestes, inculcar l'odi a les institucions monacals, refugi de tota espiritualitat, i fogar cultural en tot temps i a través de totes les èpoques.

El Monestir de Poblet, tan nostre, tan identificat amb tota la nostra història, plasmació vivent de tots els records i arts pairals, reliquiari dels nostres Comtes-Reis, fou també convertit en runes, per la teia incendiària.

Al cap de cent anys, un tancar i obrir d'ulls per la història dels pobles, la major part dels cenobis cremats han estat reedificats, pel mateix esperit, que els donà vida i contra el qual res pogueren les flames. Dies enrera en el Monestir de Poblet se celebrà davant una gran gernació de fidels abrandats de fe i entusiasme, una missa, en la mateixa església que temps enrera fou testimoni fidedigne dels grans moments de la història Catalana.

La fúria sectària destruï temples, convents i amb ells les obres d'art més cabdals del nostre poble. Ha tocat a la massa conscient, refer tot el que el furor iconoclasta aterrà i esbocinà.

De tota aquella sèrie d'atropells, no en resta res, fora de la repulsió amb què avui els comentem i algunes ruïnes que encara no han pogut ésser reconstruïdes.

Tots els sectarismes, a través dels temps mereix en el mateix blasme. I és que per a fer obra positiva cal un esperit obert a tots els vents i amarat d'una forta espiritualitat que tot ho animi i vivifiqui.

Cada dia, el contrast esdevé més evident.

Mentre les masses portades pels seus caps, encenien esglésies, convents, col·legis, destruïen l'obra secular de l'art i la cultura, i malmetien, atiant el foc de la discòrdia, les institucions bàsiques del nostre poble, els de l'esperit ple de llum, maldaven per portar un xic de pau i per refer tot ço que els altres havien pretès enderrocar.

I la llum ha brillat en les tenebres. Una Federació de Joves Cristians de Catalunya, l'esperit constructiu de la qual és cristal·lització d'un afany de conquesta ple d'idealitats.

Una Joventut Catòlica Femenina que aferma la promesa d'un poble nou que s'entrelluca plasmat per les mans blanques i miracles de la dona nostrada que torna al seu seny ancestral perquè retroba el propi centre de gravetat, la doctrina cristiana.

Contrastant amb la fúria destructora del sectarisme s'alça ingràvida la tasca constructiva dels guiats per la llum de l'esperit.

Tota la història n'és plena d'aquest exemple, i els fets que hem anotat en són la plasmació més evident.

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5. nt 2.^a

Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon 21566

VIC: Telèfon 56

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mda

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9

LA GARRIGA

Productes de Bellesa i Tocador

de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria Fémina

SECCIO DE
PERFUMERIA A RAIG

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamflà Aragó)

Telèfon, 77.103

BARCELONA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe d'operacions
de Banca i Borsa

Sucursal de Granollers:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

FETS i COMENTARIS

Necrològiques — El passat dia 1 de juny, traspassà cristianament el Sr. Josep Torras i Furriol. En aquesta trista circumstància, adrecem a la família Roig-Torras una mostra del nostre condol. A. C. S.

Obres públiques — Felicitem a l'Ajuntament-gestor per a la bona millora que ha dut a terme en el tros de carrer que comença a l'encreuament de l'Avinguda 14 d'Abril amb el passeig de Fermí Galan.

Hom fa avinent que caldria una repintada al pont de La Doma, per a la seva millor conservació.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Festa de Santa Rita — Com de costum, els administradors del barri havien preparat una llúida festa, que la pluja cuidà de deslluir. Al matí, hi hagué el tradicional ofici en honor de la Santa, l'acostumada «passada» pels carrers del barri i una ballada de sardanes a la placeta de Santa Elisabet. A la tarda i nit, el ball tingué lloc al saló de l'Alhambra, per mor de la pluja.

A Montserrat falta gent! — Al cap de tres setmanes de la Peregrinació Parroquial, a la qual prengueren part 150 garriguencs, diumenge passat anaren a Montserrat 180 persones, la majoria infants del Catecisme parroquial, amb els respectius catequistes i familiars.

Excursió a Poblet i Tarragona — La Secció de Teatre que representa al Patronat Parroquial, dimarts passat sortí d'excursió, visitant els pobles de Sitges i Tarragona i el nostre monestir nacional de Poblet. Retornaren tots molt complaguts de l'excursió.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

A Tagamanent — El dia de l'Ascensió, un bon estol d'exercitants i feijocistes i familiars, es traslla-

daren al Santuari de Tagamanent, on combregaren un bon nombre, cantaren l'ofici i practicaren el viacrucis. En conjunt, fou alhora una diada d'homenatge a la Verge i un bon dia de camp.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Festes religioses — Terminaren amb solemnes cultes les festes del mes de maig i han començat les corresponents al mes del Sagrat Cor. Revesteixen especial solemnitat els actes del vespre.

Les festes del Corpus Cristi prometen ésser una resurrecció del què foren, car enguany sembla tornarà a sortir la tradicional processó. Es d'esperar que els veïns garriguencs palesaran l'esplèndida mostra de religiositat i tipisme que en aquest dia solien donar amb la manera tota especial de guarnir les cases amb branques dels arbres, i a terra especialment amb la flor de les ginesteres.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

—Llegim a la premsa de Barcelona, que el dia 4 del corrent, tingué lloc a Cardedeu, la inauguració d'un nou enllumenat públic el qual ofereix un magnífic aspecte, particularment en el tros de la carretera de Barcelona, on s'hi han col·locat unes modernes columnes «Novo-lux» que imprimeixen un segell de modernitat a aquell lloc.

Sembla que «Energía Eléctrica de Cataluña, S. A.» subministradora de fluid elèctric a aquella població, ha donat facilitats al nostre Ajuntament per a aquesta important millora.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

GARBELLANT....

Dins el meu sedàs, injustament oblidat, hi he trobat avui tres fulls de calendari. M'han fet l'efecte de tres fulles seques caigudes de l'arbre de l'any 35 tot just nat. Gronxant-se rítmicament hauran arribat, indiscretes, fins al meu garbell. Sacsegem-les. I que paguin així els efectes de llur indiscreció.

* * *

Els tres fulls pertanyen a l'hivern. Fan olor de humitat i cara trista de fred. Són tres calcomanies de temes hivernals, grisses i desdibuixades. La nostra tasca, doncs, acolorir-les i fixar-les.

* * *

El primer full parla dels esports de neu i dels climes d'hivern. Això em recorda els fulletons editats pel Patronat Nacional de Turisme o l'Atracció de Forasters: «La Garriga clima d'hivern», una mena d'estufa simpàtica i riallera en el cor mateix del Vallès. Sí, tot molt bonic, amb molta veritat relativa. Però, i el vent? i la pluja? i la neu? A La Garriga malauradament coneixem les bufandes, i els abrics, i veiem també com les adolescents passen per l'esglai de veure que en el dit petit apunta el primer penelló...

Jo prefereixo una Garriga assoleiada, amb olor de resina i flaire de jardins acabats de regar. I consti que no faig propaganda.

* * *

«La Garriga clima d'hivern ideal». Els Srs. que editaren els reclams s'hi descuidaren això: «..... ideal dins d'un balneari amb calefacció graduada» mentre el vent fuetreja els arbres i es cargola xisclant per la vall.....

* * *

Sabeu que és un balneari?—Una antologia de vides alienes; tria de troços de vides estranyes.

* * *

«La Garriga paraíso de invierno» — pels russos o els esquimals, si — pels que estan acostumats a no patir fred, que ho provin abans. I consti que amb

això no resto res al valor positiu de La Garriga com a centre turístic. No vull ésser com l'espanyol de l'anècdota.

* * *

Ens l'explicava un amic que la recordava d'uns cromos de l'època.

Figureu-vos un anglès autèntic amb binocles i tot, un francès amb «hongo» i bigotis en cargol, i un espanyol amb trajo típic andalús. Es tracta de veure quin dels tres puja amb menys temps al cap damunt d'una escala. L'anglès comença l'ascensió; el volten els seus amics britànics que el contemplen pacíficament, fredament, mirant per sobre dels «lentes». No passa res: la *polités* i diplomàcia anglesa queden intactes.

Ara toca al francès. Comença a pujar. Un parell d'esglaons... i ja teniu a tots els seus companys gèl·lics, en tromba, empenyent-lo amunt... Es el patriotisme, l'exaltació francesa que tot ho exagera.

L'espanyol ha pujat escasament un metre. En aquell moment escamots de coterranis s'hi aboquen en massa: l'un tira del gec; l'altre, del peu; l'altre dels elàstics; l'altre d'on pugui. La qüestió és ensorrar-lo. Es l'esperit espanyol que desfà i critica el propi.

Quan diem, doncs, que La Garriga d'hivern és molt trista, Garbell no vol pas ésser l'espanyol que estira del gec.

* * *

Garbellem el segon full. Es més aristocràtic que el primer. Els números s'han endiumenjat i llueixen son vestit roig. Parlem, doncs, d'un matí de diumenge hivernal garriguenc.

* * *

La visió—més o menys—aquesta: A missa primera no hi falta mai la velleta que va a oferir n'hi la mestressa matinera. Els escolans en passar la safata topen amb les cadires: dirieu que no s'han rentat la cara. En sortir de missa el sol lluu mandrosament, un gall cridaner toca a diana, i dues velletes arredosades a la paret comenten l'homilia del Sr. Rector.

A les nou, la plaça rau assoleïda. L'escalinata de l'Església, és una exposició de trajos de vellut. Les camises blanques fan olor de calaixera. Han tocat la batallada i els homes encara no entren a missa. Després—deu ésser costum—els trobareu a tots vora la pica de l'aigua beneïda.

Cap a les deu, en mig de la plaça, es parla de glaçades, de fruits primerencs i.... es mengen pinyons. Tanmateix el que feien aquells patricis, terratinents o amos de les nostres masies. Els pinyons, per ço vist, han tingut més èxit que la tartana i la capa curta.... Un xicot foraster, amb nas de rebadà, tafaneja les butxaques tot abocant-hi l'olla minúscula amb què es mesuren.

Així les coses, cauen les dotze; l'hora en què tothom camina de pressa.

* * *

L'altre full de calendari parla de jocs i endevinalles. Temes molt hivernals. Les àvies sempre expli-

quen les rondalles «vora del foc». I això no té raó d'ésser si el termòmetre s'enfila molt amunt.

* * *

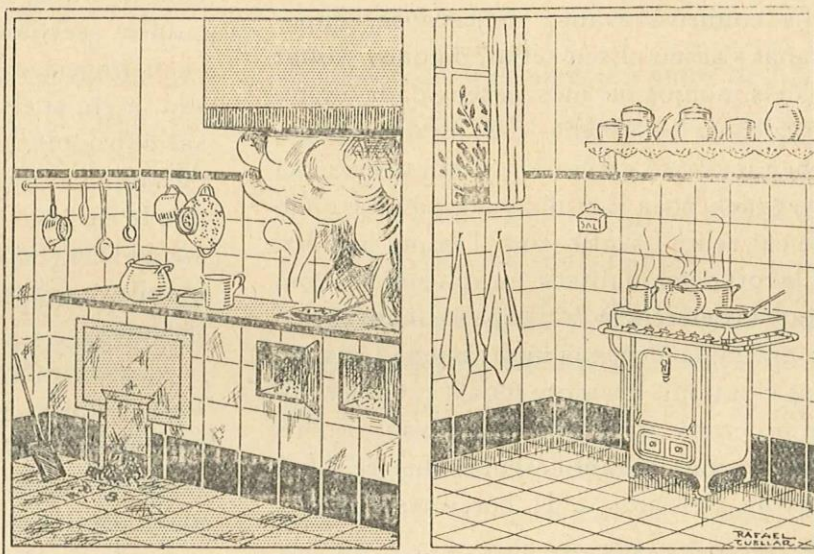
A La Garriga, per l'hivern, els infants juguen a bales sota els fanals del gas. Aleshores també juguen a bales els del poble veí i els de més enllà. Mai han pres cap acord i tots juguen a bales al mateix temps. L'internacionalisme dels jocs infantils és quelcom admirable. Després tots jugaran a baldufes i després a rutilles; a tot arreu el mateix ordre sense que ningú l'estableixi. Fins els jocs tenen la seva filosofia!

* * *

Les tres calcomanies de temes hivernals, grisses i desdibuixades, resten per a mí acolorides i fixades. Supleix, lector, les suggerències que hi manquen.

GAR-BELL.

El que es necessita
per a disposar
de la cuina

COMPARACIONS

CUINA DE CARBO

- 1.ª Avisar periodicament el carboner.
- 2.ª Tenir una carbonera que es converteix, freqüentment, en un niu d'escarabats.
- 3.ª Amuntegar llenya.
- 4.ª Netejar la cuina diàriament.
- 5.ª Posar-hi encenalls.
- 6.ª Tenir llumins i encendre.
- 7.ª Esperar que el carbó es vagi encenent.
- 8.ª Treure la cendra.

CUINA DE GAS

- 1.ª Obrir l'aixeta.
- 2.ª Aplicar-hi un llumí.

EL GAS NO ES CAR ES
EL COMBUSTIBLE DE
MAJOR RENDIMENT

Demaneu tota mena d'informacions a: **ALUMBRADO DE POBLACIONES, S. A. - La Garriga**

LA NOSTRA

FULL FEMENI

Conventual

Tot està a punt per les cerimònies litúrgiques. Els ciris, ben dreçats, són tots encesos. Els germans llecs han cuidat que res fes manca. La comitiva avança majestuosa, imponent. L'abat s'asseu al seu setial d'honor, voltat i servit dels monjos de més assenyalada dignitat. L'orga canta bellament. Els himnes gregorians tenen un ressò de grandiositat majestuosa que de vegades posa la pell de gallina. Es quelcom que cal veure i sentir amb l'ànima ben disposta. Llavors té modalitats inexplicables, com tot ço que fa referència a l'esperit; com tot ço que per gràcia de Déu ens impressiona i ens encisa. Les cerimònies sempre iguals i sempre noves, fan processó lenta i devota, davant de l'esguard enfervorint i davant l'esguard distret. Com més lluny de Déu hom té el cor, més llargues semblen.

Va passant la filera dels monjos, els ulls baixos, les mans juntes damunt del pit. Un murmur encuriós aleteja entorn dels assistents. Els més entesos s'expliquen:

—Aquell de les ulleres és el Pare X, el cèlebre historiador que sap desxifrar els pergamins més enrevessats i ha donat tanta llum a bocins del passat incògnit. Aquell tan alt, és un gran poeta. Aquell d'allà, és un filòleg eminent. L'altre és un excel·lent orador. Aquest, diuen si és un dels millors músics del nostre temps. Aquell

sap fer el miracle de convertir un full blanc de paper en una bellíssima filigrana de dibuix....—

Quan passen els monjos sembla que hom resti meravellat. Passen homes preclars que amb llur sabiesa ens admiren i ens confonen. Tots adoren la Sabiesa infinita, de la qual, són espurnes perdudes en la immensitat.

Ara arriben els llecs. No pregunteu a ningú com es diuen. Són els que escombren, espolsen, cuinen, servidors abnegats i desconeguts que no es distingeixen en cap ram de la ciència. Qui sap, però, si els pobres llecs, dins d'aquell posat d'insignificància, duen a dins el cor un tresor de santedat molt més gran, molt més notable que la sabiesa de llurs germans, els Pares. Qui sap si Déu s'hi troba més a pler, entre els plecs humils que amaguen llurs petites obres meritíssimes.

La cerimònia finida, els monjos se'n van. Pel joguineig de sol i ombra que es veu en les arcades de dalt i pel xerroteig de sants hàbits i de passes, s'endavina que passen cap al cor. Ben aviat enceten l'psalm.

—Dómine lábia mea apéries...—

Després en finir l'oració aniran a llur cel·la, a la biblioteca, al museu, ompliran llurs hores d'estudi, d'oració, de mortificació, i deixaran darrera seu l'exemple lluminós d'una vida austera, aprofitada i útil.

La cerimònia finida, els germans llecs apaguen els ciris, endrecen els ornaments sagrats i deixen darrera seu, com un perfum delicat de violes boscanes.

A.

ALS INFANTS

PÀGINES D'HISTORIA

Catalunya i Aragó

Com heu vist, el compte de Barcelona Ramon Berenguer III, anomenat el Gran, havia afegit aquest país als seus dominis. Imagineu-vos ara, si us plau, unes altres noces. Els nuvis es donen la mà. Ell és un príncep valent, fornit i vigorós, de faç amable i de sanitosa color; la núvia és una princeseta jove, cana, d'aire tímid i modest.

Un prelat venerable beneeix l'enllaç que us esteu figurant. Un rei presideix. Bisbes i abats, dames i nobles, el presencien. El temple resplandeix de lluminàries.

¿Qui són els protagonistes d'aquesta escena solemnia? Jo us ho diré: el nuvi és el nuvi és el comte de Barcelona Ramon Berenguer IV, que fou anomenat el Sant; la núvia és la princesa Peronella; el rei és el seu pare Ramon II d'Aragó, per sobrenom el Monjo.

Ramon II no volia ésser rei: ell no sabia

de governar. Per això el comte de Barcelona, que en sabia molt, va prendre en les seves mans el govern d'Aragó, i casant-se amb Peronella, va unir aquell reialme a la seva corona i a la dels seus successors.

Des d'aquell dia, Catalunya i Aragó van viure units sota els mateixos sobirans, que foren alhora reis d'Aragó i comtes de Barcelona.

Però aquells prínceps mai no deixaren d'ésser i de sentir-se catalans. En català parlaven i en català escrivien. Quan s'aplegaven les Corts generals d'aragonesos i catalans, ells feien llur discurs en català. Si eren literats o historiadors, ho eren en la nostra llengua.

L'hereu de Ramon Berenguer i Peronella fou el Rei Alfons el Cast, i va senyorejar Catalunya, Aragó, Provença i altres territoris d'enllà del Pireneu.

FARMACIA
PERFUMERIA ● **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

Farmàcia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

Canari de La Garriga

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padígia intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc, etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern - Cuina excel·lent

Cura de repòs - Aire sec - Clima ideal

IMPRESSIONS DE VIATGE

RAILS

Una fumarol·la roja s'esvaeix entre la foscor de la nit..... Tanco els ulls. Crits.... sofocació d'una màquina més que humana. El tren marxa. Lluny de la via va morint una lluentor ridícula.

Bellesa? No ho sé... Els trens passen massa ràpidament i no donen temps per deixar-se definir. Més, els rails..... aquestes línies grises d'acer, radiantement continuament, inscrivint-se sempre a tots els meus somnis d'aventura, com perllongaments...

Viatjar... El rail arriba a llunyanes terres... Allà dues agulles foraden l'horitzó... Prova tangible de l'existència allunyada, molt allunyada tal volta, de tots els paisatges que hom ha somniat...

Miracle de l'interromput... Fins a la mar, fins a la muntanya, res no destrou aquest color gris. Al seu camí hi ha pobles, planes i turons.

Viatjar.... la línia brota a través del món, vers la punta del món....

Promesa de distància més perfecte que un riu o una carretera ja que aquell està canviant continuament, engendrant i destruint a cada pas

un nou riu... i la carretera perteneix massa a la terra.

Els homes en altres temps no comprenien ni l'espai, ni el moviment. Llavors un ésser del qual hom ha oblidat el nom, féu sortir com una llarga font horitzontal aquesta llargada d'acer que l'ombra de la nit ablaveix..... els homes posen les seves llars i pobles vora la línia de rails... I, des d'aquest moment asseguruen llur lloc en el món, quedant les infinites perspectives darrera els descolorits horitzons..... Veus-ací el que hom pensa.

Més, si deixo aquest somni, Rails.... aleshores sou l'admirable i constant prova d'un esforç. Testimonieu un gran treball, un penós conqueriment de l'espai verge.... I sou encara aquesta certesa de sobreviure que l'home troba en totes les seves instruccions..... El triomf de l'esforç sobre la matèria i gairebé de la vida sobre la mort.

Rails certesa de distància, demostració d'espai, prova clara i dura d'un esforç.

F. CALLIS P.

LLEGIU I PROPAGUEU

EL CONGOST

PLANXES ACANALADES / DIPOSITS / TUBERIES / CANALS
CUBELLS / PLANXES LLISES / XEMENEIES / SAFAREIGS

REPRESENTACIO I DIPOSIT PER A LA VENDA :

JOSEP RUAIX

Carrer Banys, núm. 73 — LA GARRIGA

Xampany
Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT
Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

FÀBRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUAD PUJOL

LA GARRIGA

Joaquim Faura

Pntor
Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 - Telèfon, 99 — Calabria, 18

LA GARRIGA

● Garatge Dalmau

Autos de lloguer — Taller de Reparacions. — Tel. 26

Carns fresques — Polleria

MIQUEL GARRIGA (cân Tricaté)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer - LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

● Barberia CASA JAUME ●

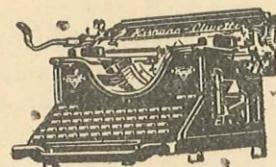
SALÓ PER A SENYORA. — Saló permanent per a senyores a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos — LA GARRIGA — Telèfon, 84

COMERCIANTS!!! No escriviu més a mà

La documentació de la vostra casa donarà una altra impressió si es escrita a màquina. La comoditat, rapidesa i pulcritud dels vostres escrits, us estalviaran les enutjoses molèsties d'haver d'escriure a mà. Avui ja no hi ha ningú que no reconeixi la gran avantatge d'escriure a màquina.

I entre totes les que existeixen, la «HISPANO-OLIVETTI» és la que s'ha imposat arreu. ¿Per què?... Perquè reuneix totes les qualitats que es poden exigir a una màquina moderna: VELOCITAT, RESISTENCIA, PULCRITUD. La «HISPANO-OLIVETTI» ha assolit la màxima perfecció.

Representant
a La Garriga:

JOSEP RUAIX
CARRER DELS BANYS, 73

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga: **JOSEP CORRONS DALMAU**

Josep Iglesias (Pólit)

Constructor d'Obres

Carrer dels Banys, núm. 19 - LA GARRIGA

sabons
Barange

